

Intervju med Anna Karlsson, intervjuperson nr 66

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:47:56

Datum: 2018-11-09

Intervjuare: Marie Nyberg

Plats: Göteborgs Stadsmuseum, Sarauws rum

Tid: 14.00-15.00

Intervju med Anna Karlsson

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:02]: Ja då sitter jag Marie Nyberg här med Anna Karlsson i Sarauws rum och med oss har vi också lilla...

Talare [00:00:12]: Imre Wictorin heter han.

Intervjuare [00:00:14]: Ja Imre Wictorin.

Talare [00:00:17]: Wictorin.

Intervjuare [00:00:17]: Ja och då ska vi göra en intervju här nu då och det kan bli lite tillägg ibland från Imre då, men det får vi ta, ja Anna din adress?

Talare [00:00:33]: Regnvädersgatan 20, det ligger ute i Biskopsgården.

Intervjuare [00:00:39]: Ja är det norra eller södra Biskopsgården?

Talare [00:00:42]: Det ligger ganska nära Vårväderstorget.

Intervjuare [00:00:44]: Ja.

Talare [00:00:46]: Närmsta hållplatsen är Mildvädersgatan.

Intervjuare [00:00:48]: Mm och är du född i Göteborg eller har du flyttat hit?

Talare [00:00:52]: Jag är göteborgare hela livet och född på Östra och det är min lille son som är med oss här idag, född på samma sjukhus som mig.

Intervjuare [00:01:02]: Ja och var växte du upp någonstans?

Talare [00:01:08]: Jag är uppväxt på Hisingen också, fast inte i Biskopsgården utan i Backa.

Intervjuare [00:01:09]: Ja.

Talare [00:01:12]: Gläntevägen 30, ett villaområde.

Intervjuare [00:01:18]: Mm. Hur gammal är du, när är du född?

Talare [00:01:21]: Född -87, så 31 borde jag vara om jag inte har räknat fel.

Intervjuare [00:01:30]: Ja, du har hållit dig på Hisingen eller har du varit någon annanstans där emellan?

Talare [00:01:34]: Jag har varit någon annanstans, den första flytten hemifrån den gick från villaområdet ner till Tyskland och en studentkorridor, så det blev en stor flytt första hemifrånflytten.

Intervjuare [00:01:47]: Ja det var det verkligen, vad gjorde du nere i Tyskland då?

Talare [00:01:50]: Jag pluggade tyska och egentligen var det tänkt att jag både skulle plugga litteraturvetenskap, språkvetenskap och skriva en uppsats, men jag blev kontaktad av Folkhögskolan där nere och de hade ingen lärare i svenska den terminen, så jag fick erbjudande om att undervisa och då bestämde jag mig för att hoppa över att skriva uppsatsen, ta de andra kurserna, hoppa över uppsatsen och så jobba en del istället. Det var väldigt roligt.

Intervjuare [00:02:17]: Så du jobbade där nere själv i Tyskland?

Talare [00:02:19]: Mm.

Intervjuare [00:02:20]: Så först var du nere och studerade och sen åkte du tillbaka då?

Talare [00:02:24]: Nej det var samma period.

Intervjuare [00:02:25]: Jaha, du stannade kvar?

Talare [00:02:26]: Nej det var precis samma period, det var därför som jag inte kunde skriva uppsatsen, det hade blivit för mycket.

Intervjuare [00:02:30]: Ja, ja, det förstår jag.

Talare [00:02:32]: Så jag strök uppsatsen och så läste jag bara på halvtid och så undervisade jag.

Intervjuare [00:02:37]: Ja och var det någonstans i Tyskland sa du?

Talare [00:02:39]: I Bamberg. Ligger i södra Tyskland.

Intervjuare [00:02:45]: Södra Tyskland ja.

Talare [00:02:46]: I Bayern.

Intervjuare [00:02:49]: Ja, det var en ordentlig resa och det klarade du själv?

Talare [00:02:51]: Jag fick hjälp av mina föräldrar att köra ner sakerna för det hade varit svårt att flytta allting med flyg och tåg.

Intervjuare [00:03:01]: Men hur länge var du där?

Talare [00:03:02]: Det var en termin då fast deras terminer går lite längre så in på vårterminen.

Intervjuare [00:03:06]: Ja.

Talare [00:03:07]: Deras hösttermin börjar, ja, i slutet på sommaren och sen så fortsätter den en bit in på våren.

Intervjuare [00:03:15]: Och det gick bra tycker du?

Talare [00:03:16]: Ja det var väldigt, väldigt roligt att vara där nere och...

Intervjuare [00:03:18]: Du låg inte och grät varje kväll och längtade hem? [Skrattar].

Talare [00:03:21]: Nej. Jag delade rum med en tjej från Storbritannien eller ja, inte rum utan vi hade var sitt eget rum, så man kunde låsa om själva rummet och utanför var det ett minikök och en toalett och sen var det ett lås till så vi kunde låsa om köksdelen och toaletten också, så ingen annan än vi två delade på det lilla köket, och det var nog väldigt bra tror jag att bara vara två om ett kök.

Intervjuare [00:03:46]: Ja, men sen flyttade du tillbaka till Göteborg?

Talare [00:03:50]: Ja sen flyttade jag tillbaka till Göteborg och då bodde jag en period hemma hos mina föräldrar lite grann igen medan jag letade boende, för det är så himla svårt att få lägenhet eller någonting annat i Göteborg.

Intervjuare [00:04:00]: Ja, hur gammal var du när du flyttade ner till Tyskland?

Talare [00:04:04]: Nu ska vi se jag måste ha varit 19 eller 20 någonting, det var tredje terminen som man, jag läste på universitetet och då har man möjlighet att, eller tredje terminen med tyska, och då har man möjlighet att läsa den utomlands om man vill.

Intervjuare [00:04:18]: Ja, nä det var kaxigt gjort att åka ner själv så.

Talare [00:04:23]: Det var väldigt, väldigt kul så det tror jag var bra.

Intervjuare [00:04:25]: Ja, det gick bra, du ångrar inte det?

Talare [00:04:26]: Nej.

Intervjuare [00:04:28]: Men bodde du i villa då i Backa där, först då, i ett villaområde?

Talare [00:04:31]: Mm.

Intervjuare [00:04:34]: Då gick du i skolan där i Backa också?

Talare [00:04:38]: Ja, första skolan, eller dagiset hette väl Skogsängsvägens daghem då, det heter väl säkert förskola nu för tiden.

Intervjuare [00:04:44]: Mm.

Talare [00:04:46]: Och det låg ganska nära, och sen så började jag på Brudbergsskolan och den ligger, nja inte riktigt, men nästan vid Selma Lagerlöfs torg och därefter med högstadiet, var det på torget och det heter Skälltorpsskolan.

Intervjuare [00:05:06]: Ja. Men hade du lite i siktet att du skulle jobba med språk då eller?

Talare [00:05:12]: Nej, inte när jag var så ung då visste jag inte riktigt vad jag ville göra.

Intervjuare [00:05:17]: Det var bara att du kände intresse för det?

Talare [00:05:20]: Ja och sen har jag alltid tyckt att det har varit kul att undervisa och hjälpa till, jag har varit ungdomsledare i stallet väldigt, väldigt många år.

Intervjuare [00:05:26]: Ja just det vilket stall var det?

Talare [00:05:29]: Stallet är Clarebergs ridklubb och ligger ute i Kärra.

Intervjuare [00:05:36]: Där var du redan som...

Talare [00:05:37]: Ja jag började när jag var 11 och jag fick inte börja tidigare eftersom pappa är allergisk och mamma är rädd för hästar så var jag tvungen att kunna klara det själv.

Intervjuare [00:05:44]: Ja just det [skrattar]. Men då blev du skötare eller något sådant där?

Talare [00:05:50]: Ja lite senare, inte vid första, men sedan blev jag skötare på någon häst och sen hjälpte jag till mycket i ungdomssektionen då, att arrangera aktiviteter för barn och tonåringar. Det höll jag på med ganska länge, en bra bit upp över 20.

Intervjuare [00:06:07]: Ja det är en bra skola, ridskolorna, alltså att gå på en ridskola då får man lära sig att ta ansvar och...

Talare [00:06:14]: Jo men verkligen, man måste sköta det man säger att man ska sköta och hjälpa till som ungdomsledare gör ju att man lär sig att planera aktiviteter och genomföra dem och...

Intervjuare [00:06:24]: Ja.

Talare [00:06:26]: Ja men lite allt möjligt vi behöver ju också kostnadsberäkna saker om vi ska ha en övernattnings så behöver man se vad behöver vi köpa in och vad behöver man då sätta för anmälningsavgift för att det ska gå runt och helst gå lite plus till klubben också, men inte för mycket så att barnen har råd och sådant.

Intervjuare [00:06:39]: Ja. Men vad skulle du säga tycker du att när ni bodde där i Backa att det ändrade sig något under tiden du bodde där eller har du, det har haft lite dåligt rykte emellanåt och sen har det ju varit kanske lite bättre rykte emellanåt.

Talare [00:06:53]: Ja just den biten av Backa där jag bodde var väldigt lugnt, det är ett villaområde och inte så mycket genomfartstrafik utan det är ganska lugnt och tryggt område så att, jag har inte riktigt sett den delen av Backa. Det var lite stökigare sen när jag kom upp i högstadiet, då fick väl vi en liten kulturkrock skulle jag vilja säga att...

Intervjuare [00:07:21]: När ni bytte område där?

Talare [00:07:21]: Ja, jo men där samlade de upp från flera olika skolor och vi var ju vana lite grann vid att vara ja, lågstadiet var det väl mest när man ställer upp på led innan man går in i klassrummet och sådana saker och stå bakom sin stol tills man har hälsat och sådana saker, och det var det inte på högstadiet kan jag säga [skrattar].

Intervjuare [00:07:41]: Nej vad sa du vilken skola var du på högstadiet?

Talare [00:07:45]: Skälltorpsskolan, den var helt okej också det var bara att vi var väl lite ovana, och det är inte så konstigt.

Intervjuare [00:07:52]: Ja överhuvudtaget när man kommer ihop många klasser från olika håll så blir det lite så. Så det är ju klart, men du har alltid känt dig trygg och så där?

Talare [00:08:04]: Ja.

Intervjuare [00:08:05]: Känt dig hemma i Backa?

Talare [00:08:06]: Ja absolut.

Intervjuare [00:08:07]: För Backa är ett långt område brukar jag säga, det är som Biskopsgården, det finns nästan södra Backa och norra Backa.

Talare [00:08:10]: Det var ändå en väldigt bra skola skulle jag säga sen gillade jag att när jag gick på skolan så låg skolbiblioteket i samma byggnad som högstadiet, nu har de flyttat ut till en byggnad bredvid antagligen av utrymmesskäl att lokalerna behövdes till annat. Men jag tyckte det var väldigt bra att ha det i samma byggnad för då kunde man gå dit och låna böcker och kanske sitta där och läsa om man ville på rasterna och så.

Intervjuare [00:08:37]: Ja att man kunde få det lite lugnt där?

Talare [00:08:40]: Mm.

Intervjuare [00:08:42]: Och sen när du kom tillbaka då så fortsatte du att läsa något eller var det...

Talare [00:08:46]: Tillbaka från Tyskland?

Intervjuare [00:08:47]: Mm.

Talare [00:08:48]: Ja, nej men jag fortsatte med lärarutbildningen, men jag har läst den på väldigt låg hastighet för jag har alltid jobbat under tiden, för jag ville inte ta studielån. Så jag har bara tagit bidragsdelen, och det kan man inte riktigt försörja sig på så att jag har haft jobb vid sidan om, och ibland snarare tvärs om att jag har jobbat och pluggat vid sidan om, olika i olika perioder.

Intervjuare [00:09:10]: Mm.

Talare [00:09:12]: Och jag tror inte det är någon större nackdel att läsa den lite långsamt för om man vill bli lärare och framförallt gymnasiet så är det, tycker jag en fördel att ha blivit lite äldre innan man kommer ut och jobbar.

Intervjuare [00:09:23]: Få lite erfarenhet av andra saker också?

Talare [00:09:25]: Ja. Jo men det är nyttigt att ha gjort andra saker innan man jobbar som lärare för att är man bara inom skolans värld hela tiden så, ja man, ja men man behöver nog lite livserfarenhet tror jag om man ska kunna guida andra.

Intervjuare [00:09:39]: Då har du läst här i Mölndal eller, lärarhögskolan?

Talare [00:09:41]: Nej den ligger inne i Göteborg, det var nog länge sedan den flyttade in, pedagogen.

Intervjuare [00:09:44]: Ja just det, vad dum jag är, just det, jomen det vet jag ju, där går jag och lånar på deras bibliotek. Ja just det, det var nog 15 år sedan den flyttade in där [skrattar].

Talare [00:09:56]: Mm, så det var faktiskt innan även jag började. Men just nu så håller jag på att göra klart det sista på utbildningen, och jag har gjort klart en delkurs precis, ja för någon vecka sedan här, och sen är det en liten delkurs på två poäng nu som jag håller på med, och de två tillsammans ska pusslas ihop till en gammal kurs som ska täcka upp för den jag missade när jag jobbade. Och sen nästa termin då ska jag äntligen skriva den här uppsatsen som jag skulle ha skrivit för så himla många år sedan, så efter det så blir jag förhoppningsvis färdig.

Intervjuare [00:10:29]: Ja och då blir du lärare på gymnasiet sa du eller högskola eller?

Talare [00:10:34]: Ja det är gymnasieinriktning jag har läst men jag har tagit en paus i pluggandet och så jobbade jag ett och ett halvt år på ett högstadium, Rydsbergsskolan ute i

Lerum. Det var väldigt roligt faktiskt att jobba på högstadiet.

Intervjuare [00:10:48]: Var det det? Jag trodde det var det värsta, att högstadiet...

Talare [00:10:50]: Nej, jag trodde det förut lite grann också men sen så tänkte jag att när det dök upp ett så bra jobberbudande som var egentligen bara en termin, så tänkte jag ja men en termin kan jag testa och se om det är roligt. Och så fick jag jobbet och så tänkte jag det här får vi se vad vi kan göra med, och det var mycket roligare än vad jag trodde med högstadiet. Jag hade tänkt att ja men gymnasiet då är de lite äldre och mognare kanske, förhoppningsvis mer studieinriktade men det var kul faktiskt med högstadiet för det händer så mycket under den perioden. Jag jobbade bara ett och ett halvt år och att följa eleverna under den perioden och se vad som hände och hur det utvecklades det var väldigt spännande.

Intervjuare [00:11:28]: Men det måste väl vara jättebra också att kunna göra detta bredvid att man läser för att praktik är en sak...

Talare [00:11:30]: Ja just då så gjorde jag faktiskt lite uppehåll och läste ingenting för det hade nog varit svårt samtidigt som man hade fullt upp med nytt jobb och...

Intervjuare [00:11:41]: Men jag menar ändå under de åren att du får den inputen och kan använda det i det teoretiska och vice versa.

Talare [00:11:49]: Jo men där har du en bra poäng faktiskt, något av det senaste jag läste i studie ja, i litteraturen vi hade, i kursen som jag började nu, där stod det att om man läser forskning efter man har börjat jobba, så har man större möjlighet att ta till sig det för då vet man vilka delar av det man faktiskt kan ha nytta av.

Intervjuare [00:12:10]: Och vad de menar kanske.

Talare [00:12:10]: Ja vad de menar och du har lite exempelelever i huvudet som du kan tänka på, ja men jaha, det hade passat bra för den här personen. För om du bara läser allting före du har testat, då vet du inte vilka delar av det du läser som du kommer att ha nytta av mest, och jag tror att du lär dig och kommer ihåg det bättre om du också har något att knyta upp det till.

Intervjuare [00:12:33]: Ja det måste vara svårt att komma in, för det är klart man har väl praktik också i utbildningen i och för sig, men.

Talare [00:12:37]: Ja det finns praktik i utbildningen, men det är väl ett av de problemen som är, i Göteborg och säkert på andra ställen också, att det inte alltid är säkert att du kan få praktik på det stadium som du utbildar dig till. Framförallt verkar det svårt att få ut folk på praktik på gymnasieskolor, du hamnar ofta på högstadium, och någon praktik hade jag till och med nere på ett mellanstadium, och det är inte för att det inte var roligt men det kändes så långt ifrån det jag skulle göra.

Intervjuare [00:13:07]: Det är en väldig skillnad på eleverna på mellanstadiet till gymnasiet

om man säger så.

Talare [00:13:09]: Jo men det var det. Men praktiken är en väldigt viktig del av utbildningen, jag tycker att det behövs mer praktik och mer möjlighet att komma ut och jobba. Kanske med möjlighet att du har nästan till och med en betald termin mitt i, att du jobbar lite grann och får känna på, är det här roligt, för det finns också många som läser fem, eller fem och ett halvt år, och sen kommer de på att det här var inte alls kul, och så har de bara testat korta snuttar på två veckor här och två veckor där.

Intervjuare [00:13:48]: Nej, det är alltid svårt med utbildningar där man inte riktigt kan få en känsla för var det är innan man börjar jobba. Men flyttade du till Biskopsgården då?

Talare [00:14:04]: Ja det var lite mellanlandningar på andra ställen emellan också, jag bodde i andra hand ute, vad heter det, också på Hisingen, Tolered tror jag. Det finns en stor vit kyrka där som jag bodde ganska nära, men där bodde jag ja, vad kan det ha varit fyra månader i andra hand, det är korta kontrakt som man kan få tag på. Och sen bodde jag ett halvår väldigt centralt, inne vid Wavrinskys plats. Precis det huset man ser när man hoppar av spårvagnen så ligger det ett, med en liten mataffär i botten också. Det var väldigt bra för den perioden när jag bodde där så jobbade jag också vid Kapellplatsen, så det var två eller tre minuter promenad till jobbet, väldigt skönt.

Intervjuare [00:14:57]: Ja. Och sen flyttade du vidare, det har varit inne det här nu att hyra -, som den här tiden är - mycket att hyra i andra hand och inte hitta en bostad och stå i bostadskö.

Talare [00:15:07]: Ja, sen var det en lite tråkig period efter det för att när det kontraktet gick ut så flyttade jag in hos min dåvarande pojkvän, men det, jag försökte få liksom möjlighet att ja, men ska vi inte se till så att jag kan adressändra hit och vi kan sätta mitt namn på dörren och jag kan få möjlighet att bo där. Men han sköt på det hela tiden så jag bodde nästan där fast i IKEA-kassar med kläderna för det fanns inte möjlighet att lägga in mina saker i skåp och det, det blev inte så jättebra. Han hade sagt att vi skulle flytta ihop men han hade inte gjort några som helst förberedelser för det så när jag, när datumet kom och jag skulle flytta in så gick det verkligen bara att ställa sakerna på golvet och det fanns ingen plats att ställa det. Det var lite tråkigt och då hade vi tänkt, men vi kanske ska skaffa en större lägenhet tillsammans och jag trodde fortfarande på det så vi var och tittade på olika lägenheter och tackade ja till en lägenhet till och med, och då om man tackar ja i bostadskön i Göteborg så blir ju det ett bindande ja, och... Sen inser man att han verkar inte alls intresserad och liksom gör slut, ja, bara någon dag efter det så jag får ringa bostadsbolaget och säga att jag kan inte ta lägenheten själv för den var alldeles för stor för mig ensam.

Intervjuare [00:16:28]: Men det förstod de väl?

Talare [00:16:29]: Ja, jo de förstod det, men du blir samtidigt av med hela din kötid för vi hade sökt det på min kötid.

Intervjuare [00:16:34]: Jaha oj.

Talare [00:16:34]: Eller ja du blir inte av med hela kötiden men däremot så tror jag att det var så att det var sex månader som du inte kunde söka någon lägenhet när du hade tackat ja till något och sen inte tog det. Så det var tråkigt och då flyttade jag hem till föräldrarna igen en kort period, så jag har väldigt, väldigt snälla föräldrar. Och därefter kände jag att nej nu orkar jag inte med det här med att söka i andra hand och Boplats, och då började jag leta efter att köpa en lägenhet för jag hade sparat pengar när jag jobbat. Och då var det Biskopsgården som var det som var, ja, billigt nog.

Intervjuare [00:17:11]: Är det nybyggt eller är det äldre?

Talare [00:17:13]: Nej det är ett äldre hus, jag vet inte exakt hur gammalt, men bostadsrättsföreningen heter Biskopsgården nummer ett och det känns som att det är en av de första.

Intervjuare [00:17:23]: Är det 50-tal då kanske?

Talare [00:17:23]: Jo det tror jag, det känns bekant med 50-tal.

Intervjuare [00:17:28]: Jo, men det är fint i Biskopsgården, det är hyfsat nära stan faktiskt.

Talare [00:17:30]: Ja det tar inte alls lång tid att åka in. Jag tror många inte tänker på att det är så nära, för det tar en kvart eller 17 minuter eller något sådant där in med spårvagnen.

Intervjuare [00:17:41]: Ja, för när man säger Biskopsgården så är det nog många som tänker på skjutningar och annat.

Talare [00:17:49]: Ja jag tycker inte man ser så mycket av det, man läser mycket om det i tidningen men, jag tycker inte jag har märkt något av det alls.

Intervjuare [00:17:56]: Nej.

Talare [00:17:58]: Och jag tycker det är väldigt skönt att det är många alltid som hoppar av på samma hållplats på kvällen och på dagarna också så att, du är aldrig ensam när du hoppar av spårvagnen med en eller två andra utan det är ju, ett gäng barnvagnar som hoppar av och några ungdomar och en del vuxna och då känns det som att man har sällskap i att vara många.

Intervjuare [00:18:19]: Bor du ensam i lägenheten med Imre?

Talare [00:18:22]: Nej, det är jag och så är det min sambo Karl Victorin och så vår lilla son som heter Imre Victorin. Imre Birger Arne Victorin heter du, ja det heter du och han är med här idag så att om vi pratar lite konstigt så beror det på att vi försöker underhålla honom till att inte pipa.

Intervjuare [00:18:43]: Ja [skrattar]. Ja men vad bra då ordnade det sig, när var det du flyttade dit?

Talare [00:18:47]: 2012, så när jag köpte lägenheten så var det ju tänkt att jag skulle bo i den själv, och då var det lite lagom med en tvåa med ett sovrum, vardagsrum ett litet kök och ett badrum, men det börjar bli lite mer trångt nu för att jag har en sambo som har lite utrymmeskrävande hobbies, han är musiklärare, och lite grann allkonstnär när det gäller musik så att han har alla möjliga instrument.

Intervjuare [00:19:19]: [Skrattar] Ja det kanske är lite litet med en tvåa då.

Talare [00:19:24]: Ja och sen börjar det även fylla upp med lite leksaker till lilla barnet och så.

Intervjuare [00:19:28]: Ja.

Talare [00:19:27]: Sen är jag väl inte helt oskyldig själv, väggarna är fulla med böcker i bokhyllorna och sen har jag en massa och min sambo också en massa saker för lajv och levande rollspel.

Intervjuare [00:19:39]: Ja, just det.

Talare [00:19:39]: Och en hel hög med brädspel hemma.

Intervjuare [00:19:42]: Oj. Men håller du på med lajv, i vilken tid? Är det någon specifik tid?

Talare [00:19:50]: Ja lite olika, mycket av det är mer fantasyinriktat än specifikt historiskt, men jag har kläder som är inspirerade av olika århundraden, en del saker som är vikingatidsinspirerade och lite mer medeltidsinspirerat. Bland annat så har jag en hel fullplåtsrustning med hjälm och ja, plåt hela vägen.

Intervjuare [00:20:17]: Jaha [skrattar].

Talare [00:20:16]: Men jag slåss inte med blanka vapen utan så kallade boffervapen som är mjuka och vadderade så att man inte ska kunna göra sig illa på dem. Eller ja det går säkert om man försöker men poängen är att de ska vara lite säkrare.

Intervjuare [00:20:32]: Och då möts ni på olika ställen och håller lajv då?

Talare [00:20:37]: Jo men precis.

Intervjuare [00:20:37]: Någon helg eller någon dag?

Talare [00:20:38]: Ibland är det veckolånga event, mestadels förlagda till sommaren och ibland är det helgträffar och i enstaka fall så är det även, jamen korta lajv, bara några timmar.

Intervjuare [00:20:52]: Och är det runtomkring i landet eller mest Göteborg?

Talare [00:20:54]: Nej, inte så jättemycket just i Göteborgstrakten utan det är mycket bortåt Skillingaryd, sen finns det, ja det finns ju områden runtom. Och sen ja, vi har även lajvat lite

grann med Harry Potter inspirerat lajv, och då är det mer nutidskläder fast häxor och trollkarlar.

Intervjuare [00:21:20]: Ja det är en blandning av kläder [skrattar].

Talare [00:21:22]: Ja, det finns ganska mycket för maskerader och sådant om man skulle behöva, så har jag goda möjligheter.

Intervjuare [00:21:32]: Om man tänker på Göteborg vad skulle du säga, ses som specifikt göteborgskt?

Talare [00:21:41]: Ja, nej men om jag har någon på besök här så brukar jag utgå från Brunnsparken för det är ett bra ställe att mötas på, om någon kommer från andra håll, eller hotell och sånt, nästan alla linjer går dit och det finns inte en människa i Göteborg som inte vet var det ligger, så det är lätt att fråga om hjälp. Och sen så, lite grann beroende på intresse hos personerna så är det kul att ta en tur med paddan och bara få, liksom en allmän överblick, eller promenad upp längs Avenyn, och ja Liseberg är alltid ett trevligt ställe att visa för folk.

Intervjuare [00:22:20]: Ja. Men tycker du de är något speciellt, vitsiga eller är det, det är svårt att säga när man är göteborgare själv i och för sig, alltså.

Talare [00:22:31]: Ja alltså, det är väldigt mycket folk som tycker om vitsar, men jag har inte så jättebra koll på om det skiljer så mycket från andra ställen.

Intervjuare [00:22:39]: Nej, det är inget som du har tänkt på?

Talare [00:22:40]: Nej. Jag vet att min pappa gillar att dra dåliga skämt men det kan ju vara mer...

Intervjuare [00:22:46]: Kommer de från Göteborg också eller?

Talare [00:22:49]: Ja alltså, de har väl bott i Göteborg större delen av sitt liv, mamma tror jag har bott i Malmö när hon var riktigt liten, och mammas släkt är väl, morfar från Malmö och mormor från Dalsland och, på pappas sida är det, min farmor och min farfar har bott ganska nära varandra uppe i norra Bohuslän. Farmor lite mer mot norska gränsen och farfar lite längre in, men ändå väldigt nära.

Intervjuare [00:23:24]: Så din pappa kommer från Bohuslän?

Talare [00:23:26]: Ja men de, både farmor och farfar var nedflyttade till Göteborg innan han föddes, men han har varit där uppe på sommarlov och så när han var liten.

Intervjuare [00:23:37]: Så det är lite söder och norr där som möttes i Göteborg?

Talare [00:23:38]: Mm.

Intervjuare [00:23:42]: Vad skulle du säga varför man ska bo i Göteborg, vad skulle du säga till någon, vad är det som är bra eller dåligt med Göteborg, för det kan det ju vara också tänker jag.

Talare [00:23:51]: Ja alltså om jag ska säga till någon jag känner så är det främsta argumentet att jag känner många personer här som är trevliga, och det är nog det viktigaste tycker jag när man ska välja ett ställe att bo på, att man bor med folk som man vill umgås med. För även om det var kul att bo ett halvår nere i Tyskland, och jag träffade såklart en del nya vänner där så saknar man ju kompisarna hemifrån.

Intervjuare [00:24:11]: Mm. Någon som vet vem man är?

Talare [00:24:12]: Ja så det är väl det största argumentet, jag skulle rekommendera det till alla mina kompisar för det är trevligare att ha de boende nära.

Intervjuare [00:24:20]: Mm, inte det här med havet eller älven eller... [skrattar].

Talare [00:24:24]: [Skrattar] Ja alltså, även om jag är göteborgare så är jag nog mest uppvuxen med sjöbad faktiskt får jag säga. Det var lite underligt här men jag har badat mycket i, vad heter den Surtesjön, och i Sisjön lite grann, beroende på vilka delar av släkt och kompisar jag har badat med så har det blivit lite olika sjöar, även uppe i Delsjön lite grann. Sen har jag såklart badat i havet men det är inte riktigt havsbad som har varit det stora bland släkt och vänner, det är väl lite mycket maneter i havet.

Intervjuare [00:24:58]: [Skrattar] Ja just det, men åker du ut med båtarna eller något sådant där ibland?

Talare [00:25:03]: Jag har varit ute med båt lite grann för jag har en moster med en man som har en båt. Då har jag åkt med dem lite grann när jag var liten men jag har inte seglat någonting riktigt själv.

Intervjuare [00:25:23]: Går du på några aktiviteter här i stan?

Talare [00:25:28]: Ja jag rider fortfarande på Clarebergs ridklubb och det har jag som sagt gjort sedan jag var 11 år gammal så det är väldigt väldigt länge.

Intervjuare [00:25:33]: Du känner dig väldigt hemma där?

Talare [00:25:37]: Ja det gör jag. Det har varit lite generationsskifte på ledningen där, det är några ridlärare som har slutat och lite nytt folk som börjat ganska nyligen så att...

Intervjuare [00:25:49]: Är det en bra ridskola?

Talare [00:25:48]: Ja jag tycker faktiskt det är en väldigt bra ridskola, jag saknar min gamla ridlärare en del men den nya ridläraren och nu även ridskolechefen är faktiskt väldigt duktig, och hon kommer in med lite nya idéer och det tror jag kan bli riktigt bra faktiskt.

Intervjuare [00:26:06]: Åker du dit fortfarande och...

Talare [00:26:08]: Ja.

Intervjuare [00:26:08]: Det kanske är svårt nu när du har en liten?

Talare [00:26:09]: Nej jag åker faktiskt dit även om jag har en sådan här liten bebis, så han får stanna hemma med sin pappa, och så åker jag dit och rider, och i början när han var mindre så fick han åka med och så fick jag mata honom innan jag började rida och så fick han klara sig den timmen jag red, för utan mat en timme det klarar små bebisar, ja det klarar de.

Intervjuare [00:26:29]: Ja.

Talare [00:26:30]: Det tror han inte på just nu, han sitter och äter och tycker att vadå utan mat det går inte alls.

Intervjuare [00:26:38]: Nej, men har du egen häst eller hyr du eller rider du på lektion?

Talare [00:26:41]: Nej jag rider på de hästarna som tillhör klubben mestadels och då rider jag, nuförtiden rider jag lektion en gång i veckan för det är ungefär det jag hinner med, och det är ganska sent på kvällen på tisdagar i en hoppspecialgrupp så vi hoppar mycket mer än de vanliga grupperna. De flesta grupperna i stallet har hoppning ungefär var fjärde vecka så ungefär en gång i månaden men vi hoppar två veckor i rad och sen har vi dressyr en gång och markarbete en gång. Så det är mycket mer hoppfokus på den gruppen, och det är väldigt roligt, även om dressyr såklart är kul också så är det hoppning som är det roligaste tycker jag. Sen har jag haft en medryttarponny på stallet, men tyvärr just nu så hinner jag inte riktigt med det, för att det tar mycket tid, så förhoppningsvis ska jag kunna återuppta det igen men, att rida på ridskola och rida lektion är mycket lättare när man har barn för om det skulle hända någonting så kan jag bara ringa och säga jag kan inte komma idag, men har du ansvar för en medryttarhäst, då behöver den hästen, ja den behöver kanske inte ridas exakt varje dag men du måste ju dit och mata den och se till att det är rent i boxen och alla de sakerna. Det är inte någonting som går att hoppa över för att man inte känner för det eller inte hinner utan har man lovat att man ska göra det en viss dag så måste man göra det också.

Intervjuare [00:28:05]: Men vad skulle du säga när du hör det här ordet göteborgsanda, vad tänker du på då?

Talare [00:28:10]: Jag vet inte om man får säga det men det första som dyker upp är alla mutskandalerna för att det är det som har pratats om väldigt mycket att det ska vara en så himla go anda och allting ska göras upp mellan de här goa gubbarna och så blir det inte så bra i slutet men, det finns ju såklart även mycket bra göteborgsanda och trevligt folk är det fullt av i stan, så det är väl lite synd att vi har fått det ryktet.

Intervjuare [00:28:34]: Ja, men anda kan vara bra också.

Talare [00:28:38]: Ja det är väldigt mycket bra, jag tycker man märker det också nu när man har ett litet barn att det är väldigt mycket folk som vill hjälpa till på och av de höga

spårvagnarna och sådant, även om jag föredrar de som bara går att rulla ombord på.

Intervjuare [00:28:50]: De man bara kan gå på ja, det är de nya italienska spårvagnarna som är bra eller?

Talare [00:28:55]: Ja de är dåliga ur synpunkten att de inte alltid fungerar, och de verkar ha mycket kortare hållbarhet än de gamla, det kanske du har bättre koll på än vad jag har, när är de gamla ifrån?

Intervjuare [00:29:05]: Det finns ju olika...

Talare [00:29:08]: De här riktigt gamla de bara höga.

Intervjuare [00:29:09]: De är väl 70-tal som bara kan, när man går på, höga.

Talare [00:29:14]: Precis. Och de som är enbart höga de har hållit i evigheter och många av de nya går sönder.

Intervjuare [00:29:19]: De rullar på fint och tyst [skrattar].

Talare [00:29:19]: Ja, går sönder eller piper och visslar så man knappt vill åka med.

Intervjuare [00:29:22]: Ja, men de har mer som sagt var lite hjälp för dem som behöver och inte kan gå så högt.

Talare [00:29:29]: Ja de är väldigt käcka när man bara ska rulla på med barnvagnen de små.

Intervjuare [00:29:32]: Ja, man slipper vara beroende av någon som hjälper en, men det är klart det kanske man vänjer sig vid.

Talare [00:29:37]: Ja, nej men det har aldrig hänt att jag inte har fått någon hjälp utan alla vill hjälpa till.

Intervjuare [00:29:45]: Men hur rör du dig i staden skulle du säga om du tänker ditt rörelsemönster?

Talare [00:29:49]: Rörelsemönster just nu i och med att jag har barn så är det väldigt mycket liksom rulla ner för backen till öppna förskolan, så att han får komma ut och leka och det är en hel del ta spårvagnen ja, från Mildvädersgatan till Hjalmar Brantingsplatsen och sen från Hjalmar Brantingsplatsen ut till Skogsbrynet som är närmsta hållplatsen hos mina föräldrar, för där har jag tur att jag får lite hjälp att passa barnet ibland, och sen är det kul att få umgås med föräldrarna också, och sen så åker jag in till universitetet och just nu de kurserna jag läser eftersom de är språkkurser så ligger de uppe på Humanisten, och där håller de på och bygger om just nu och det blir förhoppningsvis bra när det blir klart, men det är...

Intervjuare [00:30:32]: Men du åker upp dit till Näckrosdammen?

Talare [00:30:34]: Ja precis, men jag tar bakvägen med 52:an som går till Carlandersplatsen eller vad den nu heter, jag kommer inte ihåg exakt. Ja, en hållplats efter Korsvägen i alla fall för där finns en fin bakväg in till universitetet så man slipper gå så långt från hållplatsen.

Intervjuare [00:30:59]: Men får du hjälp då med Imre när du är iväg och läser?

Talare [00:31:00]: Ja när jag är inne på universitetet så får jag hjälp med barnpassning av mina föräldrar, och ibland har jag varit och pluggat inne på universitetsbiblioteket även med Imre med så har jag kunnat få låna ett sådant grupprum, vi är en liten grupp jag och Imre.

Intervjuare [00:31:15]: Ja [skrattar].

Talare [00:31:17]: Och då kan han få leka på golvet medan jag pluggar och så stör han förhoppningsvis inte de andra och skulle han bli för ledsen så får man gå ut därifrån men, oftast så uppför han sig ganska bra. Det är en ganska snäll bebis.

Intervjuare [00:31:32]: Han är van att bli medtagen överallt, för du har inte bil eller?

Talare [00:31:36]: Nej jag har inte eller, jag har ju tekniskt sett bil eftersom vi köpte bilen tillsammans men jag har faktiskt inte körkort, så det hjälper inte så mycket att ha bil då [skrattar]. Det, min sambo har körkort och, det är väldigt praktiskt om man ska göra större inköp och sådär.

Intervjuare [00:31:51]: Ja men det kan ni göra tillsammans då kanske, men det kanske är enklare tänker jag att åka fram och tillbaka, och ibland inte, det beror på.

Talare [00:31:59]: Ja det är väldigt enkelt att ha med honom på spårvagnen så det har inte varit ett problem.

Intervjuare [00:32:03]: Det är inget som du drar dig för?

Talare [00:32:06]: Nej det tycker jag inte alls att det är något problem. Däremot så fastnade vi jättelänge på tåget från Linköping för någon vecka sedan och det var inte så roligt. Från Linköping till Göteborg och vi startade klockan tolv och var inte hemma i lägenheten förrän halv tio på kvällen och det var inte så roligt.

Intervjuare [00:32:21]: Jaha, nej.

Talare [00:32:26]: Men det var också mycket snälla främlingar som hjälpte till och underhöll honom en stund så att jag fick vila lite.

Intervjuare [00:32:31]: Ja nej det är inte så lätt att bli fast på tåget, eller så roligt. Men märker du av någonting att det som talas om att det är en segregerad stad?

Talare [00:32:46]: Ja det får jag väl säga att det märks lite grann, i öppna förskolan har jag fått möjlighet att umgås med mycket folk från området och det är väldigt, väldigt bra personal där ute och det tycker jag är väldigt trevligt. Jag hade nog tänkt mig att det skulle

vara, kanske inte riktigt så bra som det var, men jag blev väldigt positivt överraskad, det är bra personal och det finns, det är en av de bättre öppna förskolorna lokalerna jag har varit i, det finns många lokaler inne i stan som faktiskt inte alls är lika bra som den som ligger ute i Biskopsgården.

Intervjuare [00:33:17]: De satsar på det där?

Talare [00:33:20]: Ja, det finns rejält med utrymme där, men det man får tänka på är att även om det blir viss blandning på öppna förskolan, så är det ju inte alla som tar sig dit. För jag hör av många av dem som är där att deras grannar kanske inte tar sig dit, för att av olika anledningar så kanske de inte vågar sig in i den gemenskapen, och det är väldigt synd. Jag tycker att det hade varit bra om det var lite mer uppsökande verksamhet, där de verkligen talar om att kom hit och det tror jag säkert att BVC gör, talar om att det finns, men jag tänker att man kanske kunde haft något lite mer obligatoriskt att man kallas dit en gång och får säga hej...

Intervjuare [00:34:00]: Se hur det är ja.

Talare [00:34:01]: För jag tror att många kanske svarar mer på att vi vill att du kommer hit, snarare än här finns ett ställe som du kan gå till.

Intervjuare [00:34:07]: Ja.

Talare [00:34:09]: Så att man får en mer personlig inbjudan kanske, eller någonting, för att det är många som inte går dit och det är, trots att det är...

Intervjuare [00:34:16]: Det kan vara ett trevligt sätt att komma ut och få träffa folk, för föräldrarna är också trevligt.

Talare [00:34:21]: Ja och de som tar sig till öppna förskolan är ju dem som vill någonting och har driv och många av dem kanske inte är jättebra på svenska men de vill verkligen lära sig. Men så pratar de själva där om att de har grannar som kanske inte pratar svenska och tänker att de inte vill gå dit och inte vågar och sen så har de barnen hemma tills det är dags att börja den obligatoriska förskolan, sex år gamla och då har barnen inte haft någon som helst möjlighet att umgås med andra barn och det tror jag är väldigt dumt. Jag vet inte riktigt om jag skulle gilla att öppna förskolan var helt obligatoriskt men, det är väldigt synd också om de barnen som inte får möjlighet att umgås med andra barn, och prata svenska, och sen ska de försöka hänga med i skolsystemet och när alla andra ... nu plockar jag upp leksaker åt barnet här det är det som knarrar ... när alla andra ska börja lära sig faktakunskaper eller börja lära sig läsa och skriva så får de barnen kämpa med att lära sig svenskan, trots att de kanske har bott i Sverige hela sitt liv, och det tror jag faktiskt inte är bra. Det, de borde ha rätt till att få lära sig svenska även om föräldrarna kanske inte...

Intervjuare [00:35:40]: Annars så brukar ju barnen vara mycket bättre på svenska än föräldrarna.

Talare [00:35:43]: Ja, men det är tyvärr inte alla som kommer ut och får träna svenskan. Sen

är det såklart inte så att alla håller sina barn hemma, utan det här är vad jag har hört från några av dem som går på öppna förskolan som har försökt dra med sig sina grannar och kompisar från sina hemländer och inte lyckats. Så det är kanske ett fåtal men det är ändå frustrationen när de har försökt få med dem och försökt hjälpa dem och de säger nej till den hjälpen och sen märker de att deras barn inte klarar skolan, när de hade haft alla förutsättningar.

Intervjuare [00:36:19]: Ja.

Talare [00:36:19]: Men det kanske finns andra sätt man kan göra på, andra sätt att nå de familjerna men det vet jag inte riktigt hur man ska göra.

Intervjuare [00:36:28]: Nej men du märker liksom inte av något av det här gäng...

Talare [00:36:31]: Nej det skulle jag inte säga att jag märker någonting alls av faktiskt, det, jag tror att de är ganska bra på att undvika vanligt folk, de vill ju inte...

Intervjuare [00:36:42]: Nej det är mest gentemot dem själva, gången emellan som det är bråk, men det är klart man kan i värsta fall hamna emellan eller så.

Talare [00:36:52]: Ja, jo men alltså man kan alltid vara på fel plats vid fel tillfälle, som när de hade skjutning på den krogen där nere på Vårväderstorget. Där är det verkligen olyckligt om man är på fel plats och det kan ju hända, men det kan faktiskt hända var som helst i stan och det skulle inte jag vilja påstå är...

Intervjuare [00:37:07]: Ja, nej det kan hända på Drottninggatan i Stockholm.

Talare [00:37:11]: Ja det händer väl egentligen mer saker rent statistiskt sätt centralt i Göteborg, eftersom det är så mycket väldigt mer folk som rör sig där.

Intervjuare [00:37:23]: Ja just det.

Talare [00:37:24]: Ska du slänga den på golvet hela tiden?

Intervjuare [00:37:28]: Ja han vill att mamma ska börja sig och plocka upp igen.

Talare [00:37:30]: Ja det är mycket roligare, vi skulle haft en leksak med ett snöre i så du inte kunde tappa den, det hade varit något.

Intervjuare [00:37:36]: Vill du lägga till något här? Jag tänker vi har tagit en del här nu det, du har pratat om ditt arbete och lägenheten.

Talare [00:37:49]: Ja jag kanske inte nämnde att jag har jobbat som personlig assistent, jag tror inte jag sa vad det var jag jobbade med under alla de här åren.

Intervjuare [00:37:55]: Nej.

Talare [00:37:55]: Jag började redan 2007 och jobbade lite grann som personlig assistent åt en kvinna med MS, jag kan såklart inte berätta speciellt mycket om henne eftersom det är sekretess på de grejerna. Men det jag kan säga är att jag har trivts väldigt bra med det jobbet, att det är ett väldigt fritt jobb med möjligheten att styra sitt schema ganska mycket, så att den tid du vill vara ledig så kan du ofta vara ledig, och du kan anpassa det efter hur mycket du vill plugga eller hur mycket du vill jobba. Om du vill jobba dag eller natt eller tidigt på dagen eller sent på dagen och det har passat mig väldigt bra.

Intervjuare [00:38:35]: För det är lite utskällt arbete nästan, eller det är lite sådär...

Talare [00:38:37]: Jag tror att det beror jättemycket på var man hamnar. Att jobbar man hos en person som man trivs bra med och man trivs bra med sina kollegor och har en bra chef, så är det faktiskt ett av de bästa jobben. Det är lite grann därför också jag inte riktigt stressat på att bli färdig med lärarutbildningen, för att jag har haft ett bra jobb och jag har tjänat de pengar jag behövde på det, och jag har kunnat göra de saker jag vill göra i livet, jag kunde köpa en lägenhet för pengar jag hade sparat.

Intervjuare [00:39:05]: Ja det var fantastiskt att du lyckades spara när du läste, det gjorde inte jag.

Talare [00:39:09]: Men jag pluggade mer, eller jag jobbade mer än jag pluggade så...

Intervjuare [00:39:16]: Hallå där...

Talare [00:39:17]: Alla saker på golvet, det är mycket roligare [skrattar]. Ja, nej men jag har inte haft speciellt dyra vanor förutom ridningen då kostar väl lite pengar, men, jag är inte så jätteintresserad av att...

Intervjuare [00:39:32]: Du har inte hängt på krogarna i stan?

Talare [00:39:34]: Nej jag dricker ingen alkohol faktiskt överhuvudtaget, får citera en vän till mig som säger att man kan vara nykterist av födsel och ohejdad vana. Det har liksom aldrig varit intressant för mig.

Intervjuare [00:39:49]: Nej, du har inte druckit eller varit full?

Talare [00:39:52]: Nej inte överhuvudtaget så det är inte direkt något som kommer med hemifrån för båda mina föräldrar dricker, alltså inte mycket men kanske något glas vin till maten om det är något kalas eller så, och min lillebror är väl också på den nivån att han dricker lite grann vid tillfälle, men jag blev aldrig riktigt intresserad av det, jag tyckte det verkade som att det var en dyr och onödig dryck.

Intervjuare [00:40:22]: Ja [skrattar].

Talare [00:40:21]: Kostar mycket pengar.

Intervjuare [00:40:23]: Du var fokuserad på ditt, du hade mål.

Talare [00:40:28]: Ja.

Intervjuare [00:40:29]: Men när du går ut och så, går du på restaurang eller...?

Talare [00:40:35]: Ja, jo men precis, vi lyckades ju träffa dig på en restaurang och det är väl inte heller egentligen något som jag gör speciellt ofta, det är inte riktigt en sådan tradition i vår familj utan vi äter väl på restaurang vid något enstaka tillfälle per år. Men just det här tillfället så var det lunch med en kompis till mig och det är skönt att komma ut när man har ett barn och få göra andra saker så då har det hänt fler gånger att jag har varit ute på stan och passat på att äta utomhus, eller ja inte utomhus [skrattar] men, när jag väl har varit på stan så är det bättre att äta lunchen där så att man slipper åka hem emellan. Annars är vi mycket av en matsäcksfamilj, [skrattar] ska man någonstans så får man ta med sig mat.

Intervjuare [00:41:15]: Ja, men går ni ut och så också i skogen?

Talare [00:41:19]: Ja det gör vi, där jag bor ute i Biskopsgården så är det jättenära till naturområde med jättemycket fina vägar och stigar och småsjöar, tyvärr är det inga sjöar man kan bada i utan det är väl mer sjö-tjärn-blandning, men det är väldigt fint där ute så där rullar vi barnvagn mycket nu. Och så hoppas vi han ska tycka det är kul med att komma ut i skogen när han blir äldre lille Imre också.

Intervjuare [00:41:45]: Ja.

Talare [00:41:52]: För just lajvandet är just mycket ute i skogen så det hoppas jag att han ska tycka om.

Intervjuare [00:41:57]: Din sambo lajvar han också?

Talare [00:41:59]: Ja han lajvar också, vi träffades faktiskt via lajv tillsammans med gemensamma vänner, det var en kompis till oss som drog ihop en grupp som skulle åka på ett lajv och då var Karl en av dem, som skulle åka med den gruppen och det är ett bra sätt att träffa folk tycker jag, via gemensamma vänner för då är det i alla fall någon som jag känner som tycker att han verkar vettig.

Intervjuare [00:42:28]: [Skrattar] Ja, det är bra att ha ett gemensamt intresse i alla fall, förutom musiken.

Talare [00:42:32]: Och han var värmlänning eller ja, han är värmlänning fortfarande men han är nedflyttad nu till Göteborg.

Intervjuare [00:42:41]: Men han var inte det när...

Talare [00:42:39]: Nej, nej han bodde uppe i Värmland och sen råkade jag bara bjuda in honom på en av föreningens årliga kalas, vi firar nämligen juliafton.

Intervjuare [00:42:53]: Jaha.

Talare [00:42:53]: 24 juli eller så nära som möjligt, så har vi ett stort julfirande, komplett med julimustetiketter som vi skriver ut själva och sätter över flaskorna.

Intervjuare [00:43:06]: Jaså? [Skrattar].

Talare [00:43:07]: Så att...

Intervjuare [00:43:09]: Hur har det uppstått då?

Talare [00:43:10]: Ja, vi har hållit på med det länge, det var utifrån att vi kom fram till att julen firar man ju nästan aldrig med vänner för att då är det familjehögtid, så då tyckte vi att vi ville fira den tillsammans.

Intervjuare [00:43:24]: Ja just det med vänner då.

Talare [00:43:28]: Och då blev det liksom som ett litet kul skämt, det började med att det skulle vara juliafton i juli, och det har vi hållit på med i jättemånga år nu, jag tror att det kan vara 2005 eller något som vi började. Så det finns barn i lajvföreningen som har firat flera juliafton än julafton.

Intervjuare [00:43:48]: Jaha.

Talare [00:43:47]: Eller i alla fall halva året har de det och sen efter jul så har de såklart firat lika många.

Intervjuare [00:43:55]: Ja [skrattar].

Talare [00:43:54]: Jo det är klart och jag bjöd ner honom på den, och då behövde han såklart något ställe att bo på när han var i Göteborg och då sov han över hos mig, och sen hittade han lite fler anledningar till att komma och hälsa på. Han passerade igenom Göteborg och han och en kompis behövde stanna till över natten, och sen lyckades han lägligt nog bli sjuk när han var här, det var nog inte planerat, så både han och kompiserna blev kvar en stund till hos mig för jag kunde inte skicka iväg dem sjuka. Som tur var så slapp jag bli sjuk. Men så kan det gå, och sen var han nere lite regelbundet under hösten och sen så, inser man att det finns lite andra anledningar till att han kommer ner [skrattar].

Intervjuare [00:44:36]: Ja.

Talare [00:44:38]: Sen var det nog ganska mycket att han ville flytta ner också, för han kände att han bodde lite långt ifrån många kompisar, och Göteborg var en större stad med fler som håller på med samma intressen och sådant, så han var väl lite halvt på väg hit redan. Och då försökte jag tala om för honom att det är lite svårt att få tag på en bostad i Göteborg vilket jag har berättat om. Ja han lyckades på nästan ingen tid alls få tag på ett ställe han kunde vara inneboende hos, det var inte så svårt, det är väl det här med tur för jag tänkte att det kommer dröja evigheter innan han får tag på något och han fick tag på ett nästan det första han försökte. Och då skulle han vara inneboende i en familj och ha ett rum där och det blev

lite grann så att han hade lägenheten i fyra månader om jag inte minns fel, men sov inte där en enda natt för han sov hemma hos mig.

Intervjuare [00:45:30]: Jaha [skrattar].

Talare [00:45:32]: Men det var ändå bra att han hade haft en egen lägenhet för då visste vi att om det var något som inte fungerade i förhållandet, så hade han ett ställe att bo på så att inte jag skickade honom till hemlöshet, om det skulle ha varit något. Så det var en skön säkerhet både för honom att veta att han har ett ställe att bo på, och för mig att känna att jag inte förstörde någonting om det inte skulle fungera.

Intervjuare [00:45:56]: Du bara slänger och slänger du.

Talare [00:45:59]: Ja, a, a, a säger han.

Intervjuare [00:46:02]: Ja och nu är ni sambo med barn?

Talare [00:46:05]: Ja, med barn, vi förlovade oss sedan ett tag tillbaka, men det hann inte riktigt bli giftermål för det har varit en massa andra saker som hänt under tiden. Men å andra sidan, vi kanske fortfarande hinner före mina föräldrar, de är fortfarande bara förlovade.

Intervjuare [00:46:22]: Ja, ja [skrattar].

Talare [00:46:24]: Vi kanske blir före dem. Men det troligaste är väl att min lillebror hinner först för han har förlovat sig ganska nyligen med sin flickvän, och de tror jag är lite bättre på det här med att se till att det faktiskt blir ett giftermål också för de är jurister båda två, han är advokat och jag tror att hon kommer bli det också framöver, så att, de vet väl lite grann mer att det är juridiskt bra att vara gift.

Intervjuare [00:46:50]: Ja nu är vi snart klara, ja. Ja nej men det är roligt.

Talare [00:46:56]: Nu är du sparad för framtiden också Imre.

Intervjuare [00:46:59]: Ja.

Talare [00:46:58]: På tal om spara för framtiden så får jag lägga in att vi faktiskt igår var hemma hos min farmor, så hans gammelfarmor och så lyssnade vi på gamla band som var inspelade på 50-talet så vi lyssnade på några generationer tillbaks, och det var faktiskt riktigt roligt att det är sparat.

Intervjuare [00:47:17]: Att det fanns?

Talare [00:47:17]: Ja och det var ganska bra kvalitet på de inspelningarna, lite musik och så, ibland, de pratade litegrann till och säger vilket datum, att nu slog klockan tio och det är det här och det här datumet, det är lite roligt att det finns bevarat.

Intervjuare [00:47:38]: Ja men det är det. Så nu blir din berättelse här bevarad i Stadsmuseets arkiv så jag får tacka så hemskt mycket för den här intervjun då.

Talare [00:47:46]: Ja det har varit riktigt roligt.

Intervjuare [00:47:49]: Ja vad roligt att få med Imre också.

Talare [00:47:51]: Ja.

Intervjuare [00:47:53]: Så tack så mycket.

Talare [00:47:54]: Ja tack så mycket.

[bandningen slutar]